

[Bjerring.]

ud over de Vanskeligheder, vi var inde i. Det er altsaa ikke noget nyt for Tjenestemændene. Og det er den samme Aand og den samme Betragtning, der har faaet Tjenestemændene til ogsaa i dette Tilfælde, i en for vort Land kritisk Situation paa det økonomiske Omraade, at vise Velvilje og Forstaaelse af Statens hele finansielle Stilling.

Det synes jeg man kun har Grund til at takke Tjenestemændene for, og jeg vil haabe, at man med Hensyn til det Forslag, der her er forelagt, ikke vil lytte til de Røster, der lyder fra det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen og det ærede Medlem Hr. Korsgaard om at tage det hele bort. Jeg synes, at naar Tjenestemændene afgiver det, der svarer til den Prisstigning, der har været paa Grund af de vedtagne Kriseforanstaltninger, saa har Tjenestemændene gjort deres Pligt og deres Skyldighed.

Hans Jacob Sørensen: Den højtærede Finansminister bragte mig en Tak for det Løfte, jeg havde givet ham, nemlig at jeg vilde hjælpe ham til yderligere at spare et Beløb paa 3½ Mill. Kr. Jeg lægger noget mere ind i det, Finansministeren sagde, mere, end han maaske egentlig selv, i hvert Tilfælde over for Offentligheden, vil lægge i det, da han udtalte: jeg beklager, at jeg ikke kan modtage Forslaget. Jeg kender nemlig den højtærede Finansminister som den praktiske Mand, han er, og jeg føler mig i Kraft af dette Kendskab sikker paa, at han i sit Inderste ikke blot gerne vilde spare disse Penge, men faktisk ogsaa vil give mig Ret i det, som har været Grundlaget for de Betragtninger, som jeg har gjort gældende i min første Tale, og som jeg nu gerne vil understrege, baade over for Finansministeren og over for Regeringspartiernes Ordførere og det ærede Medlem Hr. Bjerring.

Man kan diskutere om, hvorvidt dette Forslag giver Udtryk for Lønnedgang eller Lønstigning — der tillægges det jo forskellig Betydning, efter som det er den ene eller den anden, der taler; men det reelle i hele den Situation, hvori vi staar og forhandler om dette Spørgsmaal, er, at det at opretholde Tjenestemandsløven af 1931 med dens regulerende Bestemmelser minus det, som dette Lovforslag tager ud af den, det betyder en Lønstigning for Tjenestemændene paa 3½ Mill. Kr. Og dér er det, jeg har sagt, at saaledes som hele det økonomiske Liv i Landet former sig for de frie Erhverv, vil en saadan

Lønstigning for dem, der i Forvejen er sikret, bidrage til at øge Uligheden mellem dem, der har den faste Løn, og dem, der staar i de frie Erhverv og over for de usikre Indtægtsforhold. Vi staar med den store Hær af arbejdsløse, vi staar med en Bondestand, der ikke kan skaffe sig væsentlige Indtægter, vi staar med en Arbejderstab, der vil nøjes med det, den har; og i det Øjeblik er det, man fra Regeringens Side vil gaa til denne Lønningsforhøjelse.

Jeg har sagt, og jeg gentager det, at jeg er aldeles sikker paa, at hvis Finansministeren var gaaet til Tjenestemændene ud fra denne Betragtning og havde gjort gældende, at Staten ikke er i Stand til at skaffe dette Beløb, og at Forholdene, saadan som de ligger for de frie Erhverv, ikke begrundet en Lønstigning, saa vilde Flertallet af Tjenestemænd og Funktionærer have fundet, at dette var en rimelig Betragtning, og vilde sikkert have anerkendt den.

Derfor kunde vi lige saa godt i Dag have forhandlet om et Lovforslag med de Tal, som jeg ønsker sat ind i dette Lovforslag, og som vilde have betydet, at Tjenestemændene ingen Lønstigning fik, men heller ikke blev udsat for nogen Lønnedgang. Jeg tillader mig i denne Forbindelse at sige til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, at jeg tror, han vil anerkende den Betragtning, at Indtægtsforholdene i dette Øjeblik er i højeste Grad ulige — ikke mindst inden for det Omraade, hvor han som Privatmand har arbejdet, nemlig inden for Landbruget —, naar man sammenligner dem, der staar i de frie Erhverv, og dem, som har de faste Indtægter; og jeg er sikker paa, at i hvert Fald for dem, der har de faste Indtægter paa Landet i Form af Tjenestemandslønninger, gælder det, at de ønsker dem ikke forhøjet.

Jeg skal ikke vanskeliggøre det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens daglige Ordførerskaber, for det synes jeg, han har en mærkelig Evne til selv at gøre, og jeg ønsker ikke at forøge Menneskers Vanskeligheder.

Jeg har saa kun tilbage at sige, at vi for vort Vedkommende maa fastholde den Stilling, vi hidtil har indtaget paa det foreliggende Spørgsmaals Omraade. Vi har sagt, at Tjenestemændene maa have Indtægter, der svarer til den Befolknings, som de lever iblandt, og det vil vi arbejde med paa ogsaa fremtidig; men skal de Forhold blot i nogen Maade være gældende i dette Øjeblik, saa er i hvert Fald en Lønstigning udelukket.